

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 355/2016
07.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог В.Б. из Н.С., чији је пуномоћник С.С., адвокат из Н.С., против тужене – противтужиље И.Б. из Н.С., чији је пуномоћник Ј.В., адвокат из Н.С., ради вршења родитељског права, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 464/2015 од 22.10.2015. године, у седници одржаној 07.04.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 464/2015 од 22.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 2035/2013 од 09.07.2015. године, у првом ставу изреке, разведен је брак странака. У другом ставу изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да родитељско право над дететом парничних странака малолетним Ј.Б., рођеним ... године у Н.С., самостално врши. У трећем ставу изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да, на име доприноса за издржавање малолетног Ј.Б., плаћа месечно 6.000,00 динара, почев од дана подношења тужбе, па убудуће, док за то постоје законски услови, са законском затезном каматом. У четвртном ставу изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се одржавање личних односа између малолетног Ј.Б. и тужене, одвија у време и на начин описан у том ставу изреке. У петом ставу изреке, одбијен је захтев тужиоца да му тужена надокнади трошкове парничног поступка. У шестом ставу изреке, усвојен је противтужбени захтев тужене. У седмом ставу изреке, дете парничних странака, малолетни Ј.Б.,

рођен године, поверено је на самостално вршење родитељског права мајци И.Б.. У осмом ставу изреке, обавезан је тужилац отац В.Б. да, на име доприноса за издржавање малолетног Ј.Б., плаћа месечно: за период од подношења противтужбе 25.11.2013. године до пресуђења, износ од 4.000,00 динара, а од пресуђења, па убудуће док за то постоје законски услови, износ од 7.000,00 динара, са законском затезном каматом од доспећа сваког износа до исплате, с тим да доспеле рате плати одједном, а у будуће до петог у месецу за текући месец, уплатом на означени рачун противтужиље. У деветом ставу изреке је, преко досуђеног износа, до тражених 8.000,00 динара месечно, тужбени захтев одбијен. У десетом ставу изреке, одлучено је да ће се лични односи између тужиоца и малолетног Ј.Б., одржавати тако што ће дете проводити код оца сваки други викенд у месецу, половину зимског распуста и три недеље током летњег распуста, дан када је његова црквена слава, док ће верске и државне празнике, као и дететов рођендан, наизменично проводити код оца и мајке, све на начин ближе описан у том ставу изреке. У једанаестом ставу изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка. Допунском пресудом Основног суда у Новом Саду П2 2035/2013 од 27.08.2015. године, исправљена је пресуда Основног суда у Новом Саду П2 2035/13 од 09.07.2015. године, тако што у петом ставу изреке, после наведених речи, додато „се одбија“.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 464/2015 од 22.10.2015. године, у првом ставу изреке, жалбе тужиоца су одбијене, па су пресуда Основног суда у Новом Саду П2 2035/2013 од 09.07.2015. године и допунска пресуда истог суда П2 2035/2013 од 27.08.2015. године, потврђене. У другом ставу изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужена је дала одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку, па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у ревизији се указује на битну повреда одредаба парничног поступка због које се иста не може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле брак 19.01.2008. године у Н.С. и у браку су добили сина Ј.Б., који је рођен ... године. Тужена је са дететом напустила заједничко домаћинство, у августу

месецу 2013. године и отпутовала код својих родитеља у К.М., али се после четири месеца вратила у Н.С. са дететом и затим живела у стану своје сестре. У периоду док су странке живеље заједно, дете странака је ишло у вртић и након тога време проводило код своје баке. Тужилац је рођен ... године, завршио је средњу саобраћајну школу и по занимању је таксиста. Станује у стану своје мајке. Стан има површину од 70 метара квадратних, а трошкове везане за стан сноси заједно он и мајка. Тужилац зарађује месечно 24.000,00 динара, док је његова мајка пензионер чија пензија износи 16.767,00 динара месечно. Тужена је рођена ... године. Запослена је у ДОО Т. из Н.С., почев од 01.07.2014. године и месечно зарађује 22.570,00 динара. Завршила је факултет за туризам. Изнајмила је гарсоњеру у којој живи са малолетним дететом. Закупнина коју плаћа за гарсоњеру је 100 евра месечно. Поред тога плаћа трошкове везане за стан у износу од 6.000,00 до 7.000,00 динара месечно. Малолетно дете странака борави у вртићу и трошкове боравка у вртићу је до сада сносио тужилац. Дете је, након решења којим је одређена привремена мера дана 05.12.2013. године, контактирало оца по тако уређеном моделу виђања. Односи странака су веома поремећени. Оба родитеља су мотивисана за бригу о детету, поседују и одговарајуће родитељске вештине, а за бригу о детету су мотивисане и њихове примарне породице. Дете је привржено мајци. Према мишљењу органа старатељства и налазу и мишљењу два судска вештака, психолога, специјалиста медицинске психологије Института за здравствену заштиту деце и омладине В., најбољи интерес малолетног детета је да остане уз мајку и да она врши родитељско право, иако је и тужилац компетентан као носилац родитељског права. Прибављено је и мишљење органа старатељства о моделу виђања малолетног детета са оцем.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепених судова да није основан тужбени захтев за поверавање детета на самостално вршење родитељског права оцу, а да је основан противтужбени захтев за поверавање детета на самостално вршење родитељског права мајци.

Одредбе члана 77. Породичног закона, прописују услове за самостално вршење родитељског права. Одредбом члана 77. став 3. наведеног закона прописано је да један родитељ врши сам родитељско право на основу одлуке суда када родитељи не воде заједнички живот, а нису закључили споразум о вршењу родитељског права.

Одредбом члана 266. став 1. Породичног закона, прописано је да је у спору за заштиту права детета и у спору за вршење, односно лишење родитељског права, суд увек дужан да се руководи најбољим интересом детета.

Одредбом члана 270. Породичног закона, прописано је, да је, пре него што донесе одлуку о заштити права детета или о вршењу односно лишењу родитељског права, суд дужан да затражи налаз и стручно мишљење од органа старатељства, породичног саветовалишта или друге установе специјализоване за

посредовање у породичним односима. Одредбом члана 272. став 2. истог закона прописано је да, ако родитељи нису закључили споразум о вршењу родитељског права или суд процени да њихов споразум није у најбољем интересу детета, одлуку о поверавању заједничког детета једном родитељу, о висини доприноса за издржавање од стране другог родитеља и о начину одржавања личних односа детета са другим родитељом, доноси суд.

У смислу одредбе члана 266. став 1. Породичног закона, и по налажењу Врховног касационог суда, најбољи интерес детета је да буде поверено на самостално вршење родитељског права мајци, имајући у виду укупно утврђено чињенично стање, мишљење вештака одговарајуће струке и извештај Центра за социјални рад, односно органа старатељства. Побийана пресуда донета је у складу са напред наведеним одредбама Породичног закона, као и члана 3. став 1. Конвенције о правима детета.

Одредбе члана 61. Породичног закона, уређују личне односе детета са родитељем са којим не живи. Одредбом става 1. истог члана, прописано је да дете има право да одржава личне односе са родитељем са којим не живи. Одредбом става 2. овог члана, прописано је да право детета да одржава личне односе са родитељем са којим не живи може бити ограничено само судском одлуком када је то у најбољем интересу детета. Начин одржавања личних односа је у складу са извештајем органа старатељства, са изменом због поласка детета у школу. Одлука о издржавању донета је правилном применом члана 160. и 162. Породичног закона.

Суд је ценио наводе ревизије, па је нашао да су исти неосновани. Врховни касациони суд сматра да је материјално право правилно примењено, те да су неосновани ревизијски наводи којима се указује на погрешну примену материјалног права, до чега је дошло због тога што је чињенично стање непотпуно и погрешно утврђено. И по оцени Врховног касационог суда, поред већ спроведеног вештачења и других изведених доказа правилно је одбијен као сувишан предлог за спровођење допунског вештачења преко Медицинског факултета у Б., јер је према околностима конкретног случаја најбољи интерес детета поуздано утврђен у већ спроведеној судској процедури, сагласно Породичном закону, при чему ревизијом није доведена у сумњу стручност и правилност датих изјашњења органа старатељства и вештака. Остали наводи ревизије представљају понављање навода који су истицани у жалби против првостепене пресуде, које је другостепени суд правилно оценио као неосноване и за ту оцену дао јасне и довољне разлоге, које овај суд у свему прихвата.

На основу члана 414. Закона о парничном поступку, донета је одлука као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**